



Prof. Dr. Ergin ŞİNGİRİK

• **Kendinizi tanıtır mısınız?**

Adanalıyım. Üniversiteye kadar bütün eğitimi Adana 'da tamamladım. Erkek Lisesi mezunuyum. Ankara Üniversitesi Eczacılık Fakültesi 'nden 1979 yılında mezun oldum. Askerlik öncesi 1 yıl Adli Tıp Kurumu'nun Toksikoloji bölümünde eczacı olarak çalıştım. 1980'de askere gittim. 1981'de gelip, 5 Kasım 1982'de Farmakoloji Bölümü'nde asistan olarak göreve başladım. 1985'te doktoramı bitirdim. 1987 yılında Konya 'da Yardımcı Doçent olarak çalıştım. 2 yıl sonra Çukurova Üniversitesi'ne gelip doçent oldum. 7-8 yıl sonra Profesör oldum. Ondan sonra bütün kariyerimi burada devam ettirdim. 6 yıldır da Farmakoloji Anabilimdalı Başkanlığı görevini sürdürüyorum.

• **Eczane eczacılığını düşünmediniz mi? Hemen eczacılığın bilimsel kimliğine mi yöneldiniz?**

Açıkçası düşünmeye fırsatım olmadı. Üniversiteden mezun olur olmaz Adli Tıp'ta çalışmaya başladığımdan Farmakoloji hocalarımla tanışmıştım zaten. Beni Çukurova Üniversitesi'ne istediler ve serbest eczacılığa yönelme fırsatım olmadan Farmakoloji Bölümü'nde göreve başladım.

• **Serbest eczacılar SUT, TUT, muayene katılım payı v.s. o kadar çok şeyle uğraştıklarından bilimsel kimliklerini ön plana çıkaramıyorlar. Bilimselliklerinden uzaklaşmamak adına, meslektaşlarımıza önerileriniz nelerdir?**

Adana Eczacı Odası'nın Bilim Komisyonu'nda çalıştığım dönemlerde de üzerinde çok konuşup, tartıştığımız ve komisyon olarak amacımız buydu. Eczacıyı hak ettiği yere, daha erken bir şekilde taşıyabilmek. Çünkü birikimleri, eğitimleri çok fazla olmasına karşılık çok ilintisiz, ilişiksiz bir iş hayatı yaşıyorlar. Acaba buralarda ne yapabiliriz diye üzerine çalıştık. Panel

ler yapıldı, yayın komisyonları kuruldu; o zaman da aynı şeyleri söyledik tabii. Ama o zamana göre şimdi takip ettiğim kadarıyla eczane eczacısının sorunları biraz daha büyümüş, yükü artmış. Sorunların içine ne kadar çok batarsa, ki bu sorunlar bir tarafta ayakta kalabilmeyi, bir taraftan da mesleğin etiğini getiriyor ve bir o kadar da mesleğinden uzaklaştırıyor. Sorunlara boğulmuş vaziyette, ayakta durabilmek için mücadeleye girmiş, koşullarla eczacılık mesleği bir kenara itilmiş. Eczaneler ve eczacılar tanımları içerisinden dışarıya çıkarılmış durumda. Onun için eczacıların işi daha zor, eczacı kimliğini yakalamak için eskiye göre daha fazla şey yapılması gerekir.

Bunlar bireysel olarak eczacının tek başına yapabileceği şeyler olmakla birlikte, odalar gibi kurumlarla desteklenerek çok daha başarılı olunabilir. Zor ama bunu yapmak lazım. Çünkü dediğim gibi kimlikten uzaklaşıyor. Kimlikten uzaklaştığınız zaman koşullar her ne olursa olsun, bu defa başka sıkıntılar ortaya çıkar. Bunlardan bir tanesi kendi içinizde kendinize saygınız kalmaz. Yani ben burada neyim dersin. Emlakçı mıyım, kasap mıyım? İşte biri bu. Çünkü mutluluğun ana kaynağı, kişinin kendini sorguladığında kendi ile ilgili cevaplarını bulabilmesidir. Eğer doğru cevabı bulamazsanız bir kere baştan mutsuzsunuz. İkincisi, bununla ilintili olarak hastaların ya da halkın gözünde de siz farklı bir yere taşınırsınız bu defa. Hep eskiden eskiden diye konuşulur ama keşke bunu böyle konuşmasaydık. Ah eski bayramlar, ah çocukluğum, ah eski eczacılık dediğimiz de nostalji değil acı bir gerçek var: Kötüye gitmişiz, insanın yapısına, ruhuna ters bir gidişat var. Eskiye özlem var neden? O zaman memnundular. Kimliği farklı, eczacı farklı yerdedi ve halktan farklı bir itibar görüyordu. Ama eczacının özü öyle değil ki. Ben meslektaşlarımın ne gibi eğitimlerle yetiştiklerini biliyorum. Fakülteye yüksek puanlarla giren seçkin, zeki insanlar. Çok yoğun bir eğitim, labaratuvar saatleri bilmediğimiz şey yok. Böyle donanımlı insan kendini hissederken yarılma başlıyor, pat diye bu tarafa geçiyorsunuz. Aldığınız eğitimlerle çok farklı bir yerde olduğunuz için kişi kendine yabancılaşıyor.

Sorun bu. Peki ne yapabiliriz? Öncelikle eczacı kendine düşenleri yapmalı. Küçük mekânında ne gerekiyorsa onu yapmalı, eczanede mesleğine yakışır bir davranış modeli sergilemeli. Bunu nasıl sağlayacak. Hem genel kültür hem de eczacılık bilgisiyle. Sadece Farmakoloji kitaplarındaki ilaç etkisini bilmek yetmez. Hastanın ilk karşılaştığı en kolay ve en bedava kişi eczacıdır. Arada basamak yok. Bunun hakkını eczacı verebilmeli. Danışman olmalı. Kültürlenmek, sağlık alanıyla ilgili bol kitap okumak lazım. Bunla-



rı birleştirdiği zaman eczacı kendine düşeni yapar. Bireysel emek yavaş yavaş döner. Her gelen hasta o farklılığı hisseder. Her eczane eczacısı bunu böyle yapmış olsa, sorunumuz %100 ise bunun %20 -30'unu bireysel olarak çözmüş oluruz. Siz çitanızı yükseltirsiniz daire daha güzel çalışır. Pozitif geribildirimdir bu.

Bilgisayar başında boğulup kalmamak lazım. Hastalar kalfalara bırakılmış, kalfa bunu yapabilir mi? Bire bir ilişkideki düzeyden bahsediyorum. Herşeyin mazereti var ama bu tür şeylerdeki mazeretlere katılmam. Bu iş eczacıya düşer. İnsan en zoru başarır çünkü.

Eczacı Odalarına düşen nedir? Odalar, eczacının hakkı için çok güzel şeyler yapıyorlar. Örgütlülük çok iyi. Mücadele sürdürülüyor ama, nasıl eczacı bireysel olarak bilgisayara boğuluyorsa odalar da boğulmamalı. Eczacının hakkını tabi ki yükseltecek ama çitasını da yükseltecek ek. Bu da lokal çalışmalardan geçer. Genel bilgilendirme panelleri zaten yapıyor. Teşvik etmek, o ruhu kazandırmak önemli. O ruhu kazandıramazsanız eczacıyı panellere, miep'lere çekemezsiniz. Haklı olarak koşullar eczacıyı yormuş. Ruhsal yapının biraz harekete geçmesi gerekir ki; panellere gelinsin, eğitimlere katılsın, o bilgi de eczacıya geri dönsün.

• **Eczanelerimizde bilimsel kimliğimize yardımcı olacak ilaç etkileşimleri ile ilgili kaynak öneriniz nelerdir?**

Çeşitli kaynaklar var tabii. En iyi rehber Farmakoloji kitaplarıdır. Onlara el atıp okumak lazım. Eczacı sade vatandaştan daha derin bilgiye sahip olmalı farmakoloji konularında. Mesela ağrı kesicilerin mekanizmaları, sonlara doğru da etkileşimleri yazar. Bir aspirin kimle etkileşir, greyfurtla birlikte aldığınız hangi ilaçlarda toksik etki ortaya çıkar? Bu tür konularda eczacı hastasını bilgilendirmeli.

• **Üzerinde çalıştığınız araştırma projenizden bahseder misiniz?**

Şu an biz çok çeşitli konularda çalışıyoruz. Laboratuvarlarda deneyler yapıyoruz. Kardiyovasküler sistem, ürogenital sistem çalışıyoruz. Deney hayvanlarında ilaçların etki mekanizmaları üzerine gidiyoruz. Mesela nitrikoksit diye bilinen ajanla ilgili uç ilişkileri, bilinen etkileri dışındaki etkilerini araştırıyoruz. Yine bir arkadaşımız davranış ve refleks üzerinde çalışıyor. Biz tüm bu araştırmaları sonuçlandırdıktan sonra uluslararası bir dergide yayınlıyoruz. Akademik yaşamın bir tarafı budur. Çalışır, araştırırsınız, özgünse çalışmanız, gönderdiğiniz yer tarafından kabul görürse yayınlanır. Bizim yüz akımız da odur. Yükseltme-

lerinizde yani doçent olurken bakarlar, 15-20 tane iyi yayınınızın olması gerekir. O bilimin zincirinin halkasıdır. Bugün Adana'da bulduğum minicik bir şey, yarın Amerika'da başka birinin bulduğu minicik birşeyle birleşir; bilim böyle ilerler. İşimizin bir bölümü bu. Diğer tarafı da eğitimle ilgili. Tıp Fakültesi'nin 2., 3. ve 5.sınıflarına, diş hekimliği, hemşirelik, ebelik öğrencilerine farmakoloji dersleri veriyoruz.

• **Eczacılarımıza iletmek istediğiniz mesajınız nelerdir?**

Bireysel çalışmalar son derece önemlidir. Gerek kamu eczacısı, gerekse serbest eczacı olsun kaynaşmak lazım. İnsanları kendi haline bıraktığımız zaman kabuğuna çekilip, ne kadar gerekiyorsa o kadar yaşıyor. Ben laboratuardaysam o kadar, hastane eczacısı ya da eczane eczacısı da kendini ilgilendirdiği kadar yaşıyor. İnsanlar bir araya maddi çıkarlar için mi gelir? İnsan bir araya geldiği zaman meslektaşıyla daha çok büyür. Fiziksel güçlülüğü boş ver, kimliksel ve ruhsal olarak güçlü olacaksınız ki gerisi kolaylıkla gelsin. İnsanı yabancılaşmaktan uzaklaştırır, yan yana getirir, konuşabilir hale getirirsek bunlar aşılır. Mesela sizler buraya gelmeseydiniz, ben bu konuları kafamdan bile geçiremeyecektim. Meslektaşım- la sorunu konuşmak ve çözümün bir parçası olmak bana keyif verdi. Teşekkürler.



Ecz. Özden SEZGİNSOY

• **Bize kendinizi tanıtır mısınız?**

1943 Adana doğumluyum. İlkokulu, ortaokulu Adana'da, liseyi de Adana Erkek Lisesi'nde bitirdim. 1-2 üniversiteye girme denemelerimden sonra Robert Koleji'ne girdim. Fakat İngilizceden başarılı olmayınca 1 yıl sonra atıldım. Ondan sonra eczacılık fakültesine girdim. Askerliği de Ankara'da yedek subay olarak yaptım. Fakülteye 1963'de girdim, 1967 yılın-



da bitirdim. 2 yıl askerlikten sonra 1970'de Adana'da eczanemi açtım. O gün bugündür aynı yerde eczacılık yapmaktayım. Bu arada birkaç işle ortaklık bazında uğraştım.

• **Bir de depoculuk geçmişiniz var. O günden bugüne geldiğimizde depoculukta neler değişti?**

Şimdi her şeyde olduğu gibi depoculukta da büyük bir değişim yaşandı. Eskiden irili ufaklı bir sürü depo vardı. 1985'de depomu açtığımda Türkiye'de 300'ün üstünde depo vardı. Şimdi bunlardan çoğu tasfiye oldu. Bu tasfiye esnasında ben de kapatmak zorunda kaldım. Bu sonucu tahmin ediyorum firmalar istedi. Avrupa'da da böyle bizim gibi küçük depolar yok. Sonuçta kooplara ve büyük depolar kaldı. Bir iki küçük depo kaldı ama onlarda çok küçüldüler ve kabuklarına çekildiler. 2000'lere doğru dev depolar dahi ayak uyduramadı ve bir çöküş yaşandı. Ondan sonra iki büyük depo kaldı.

• **Peki bugün için kooplara nasıl değerlendirirsiniz?**

İlk başlarda 1-2 tanesi büyük atılımlar yaptı. Yalnız bu atılımı yaparken çok büyük tavizler verdiler. Vadeyi paraya çevirdiler. Birbirleriyle ve diğer depolarla rekabete girdiler. Bir depocu olarak söyleyeyim; o zaman bunların ayakta duramayacağı belliydi. Yani birgün gideceklerdi. Hatta sık sık söyledim, bunlar birgün batacaklar bizi de batıracaklar. Nitekim onlar da kapanmak zorunda kaldı. Ama şimdi hepsi gayet iyi yoldalar. Daha profesyonelce yönetiliyorlar. Yönetirken acayip tavizler vermiyorlar, diğer depolarla ve birbirleriyle rekabete girmiyorlar.

Eczacılık açısından söyleyeyim; kooplara mutlaka olmak zorunda. 2 büyük depo olduktan sonra eğer kooplara olmazsa eczacılar çok güçlük yaşarlar. Kooplara çok ararlar ve kayıpları da çok büyük olur. Yani ne yapıp edip eczacıların kooplara desteklemesi lazım.

• **2008 mali krizinde eczacılara önereceğiniz A,B.... planlarınız var mı?**

Bu kriz bence kendi açımdan söylüyorum. Satışımızın çoğu devlet olduğu için bizleri fazla etkilemedi. Yalnız şöyle etkiliyor, esnafın alım gücü azaldığı için ödeme sıkıntıları oluyor. Dolayısıyla katılım paylarını ödemede zorlanıyorlar. O yüzden veresiye istiyorlar. Eczacıların buna dikkat etmeleri lazım. Parasını geri alamayacakları kişiye ilaç vermeyin de diyemiyorum. Çünkü bunu da yapamazsınız karşınızdaki hasta. Nasıl dersiniz ki yok ben bu ilacı veremem diye. "Paran yoksa git" diyemezsiniz ki. Hakikaten bu açıdan zor eczacılık yapmak. Bir taraftan da eczanenizi döndürmek zorundasınız. İkisi arasında sıkışıp kalıyorsunuz.

Birinci olarak; arkadaşlarımız ilaçları alırken dikkat etsinler. Kısa dönemde satacaklarına inanıyorlarsa mal fazlasından, özel iskontolarından faydalansınlar. Ama kısa dönemde satamıyorsanız bu defa stok maliyeti çıkar ortaya, bu da eczacıyı ödeme yönünden sıkıntıya sokar. İkincisi de; ayakta durabilmeleri için mutlaka bir özsermayelerinin olması lazım. Çünkü satışlarının büyük bir bölümü kurumlara olduğundan geri ödemeler zaman zaman gecikince eczane bu duruma dayanabilmesi. Yani evdi arabaydı sık sık alıp değiştireceği yerde önce eczanesinin sermayesini güçlendirmesi lazım. Sermayesini güçlendiremezse eczanesinin ayakta durması zor. Benim tahminim bir süre sonra eczacılar bunlara dikkat etmezse eczanelerde de tasfiye başlayacak.

Eskiden stok yapmak avantajlıydı şimdi ise hiçbir avantajı yok. Stoklu çalışmak sizi maddi olarak sıkıntıya sokar. İlaç alımı eczaneden eczaneye değişir. Eğer pahalı kalemler satan bir eczane ise stok miktarı az olması gerekir çünkü ilaç gelip hemen satılır. Ama bir sağlık merkezi yanında ise stok buralarda fazladır. Biz eczaneyi açtığımızda stok 90 günlük olarak düşünülürdü fakat bugün bana göre 1 aylık stok yeterlidir. Çünkü artık depolarda her ilacı bulmak mümkün. Acil ilaçları ben





vaka ilaç olarak kabul ederim dolayısıyla bu tür ilaçları eczanede buldurmak bana göre yükten başka bir şey değil.

• **Mesleğimizin geleceğini nasıl görüyorsunuz?**

Bana göre iyiye gidiyor ama eczacılar sermaye yönünden hazırlıklı olmaları lazım. Eczacılar sizin kadar umutlu değil, günlük değişen koşullar; sut but içinde boğuluyorlar;

Sadece Türkiye’de değil her yerde bürokrat kesim ağırlıklarını hissettirebilmek için bu tip uygulamalar yaparlar.

İlaç aynı, hastalık aynı, verilmiş şartları bu şekilde sık sık değişmemeli. Bir bakıyorsun ay geçmiyor her şey tekrar değişiyor. Bu olay sadece bürokratların işgüzarlığı. Bürokratların hiçbir şeyden haberleri yoktur; serbest hayattan gelmedikleri için zannediyorlar ki biz çok rahatız. Çok para kazanıyoruz. Şu kadar para aldınız derler hep. Ama bu paranın büyük bir kısmı masraf, vergi, depoya ödeyeceğimize.

Sonuçta bu çalkantı olacaktır. Bürokratlar hep bu tip uygulamalar yapacak ve biz de bunların karşısında direneceğiz. Herşeye rağmen ben eczacılığın daha iyiye gideceğine inanıyorum.

• **Son söz olarak bize neler söylemek istersiniz?**

Hep şunu söylerim; eczacı olarak ben hep hastayı düşünürüm. En son karlılığımı düşünürüm. Benim için önemli olan hastadır. Arkadaşlarım mümkün olduğu kadar gülyüzlü davransınlar, ilgili olsunlar. Zaten böyle davranırlarsa karlılıkta kendiliğinden gerçekten gelir. Bakın bir hastam var, huzurevinden gelir. Reçetesini Sucuzade’de sağlık ocağında yazdırır, oradan buraya yürüyerek gelir. İlaçları özel ilaçlar olduğu için yarım saat kadar eczanede usanmadan bekler ve giderken der ki; “yakında da eczaneler var ama ben sizden vazgeçemiyorum ki”. Böyle çok hastam var. Çok güzel bir duygu bunları duymak.

Bir anımı anlatayım; nöbetteyim, saat 7 gibi yatan hasta reçetesi geldi. Çocuk ensafalit olmuş raporu var. Rapora baktım, “eyvah” dedim reçete rapor hatalı. Çocuk ölümle pençeleşiyor. Yakınına dedim ki; “siz bu reçete ve raporla ilaçlarınızı alamazsınız, fakat ben size ilaçlarınızı vereceğim ama düzeltemeyebilirim”. Ertesi gün büroya gittim, arkadaşlar da şaşkırdılar bu reçete ve raporla nasıl ilaçları verdiğime. Fakat Balcalı bürosundaki arkadaşlar sorunu çözmüşler ve ben ilaçların bedelini alabildim. Fakat alamayabilirdim –ki ben bunu göze almıştım. Parayı alamasaydım 1.800 TL kaybetmiş olacaktım, ama ilaçları vermeseydim hayatım boyunca bu vicdan azabını çekecektim.



Ecz. Güzin TÜMER

• **Kendinizi tanıtır mısınız?**

1949 Adana doğumluyum. İlkokulu Gazipaşa İlköğretim Okulu’nda okudum. Liseyi Çamlıca Kız Lisesi’nde bitirdim. Ankara’da eczacılık okudum. 6 yaşından beri eczacı olacağım dedim. O zamanlar da puanla giriyorduk üniversitelere. Puanım diğer bölümleri tuttuğu halde sağ olsun babam “Sen eczacı olmak istiyordun” dedi diye bu okula yazıldım. Okuldan mezun olunca mesleğe ilk başlangıcım Pozantı Sağlık Ocağı.. 10 yataklı idi. Hiç eczanesi olmayan yere 2 yılda olsa hizmet götüreceğim diye yeminim vardı. Eşim Ankara’da, ben İstanbul’da büyümüşüm. Pozantı’yı seçtik. 2500 nüfuslu yerde 2 eczacı 1974-1983 senelerinde hizmet verdik. Eşim askere gittiğinde eczanesinde mesul müdür olarak çalıştım. Bu arada Pozantı’da sağlık merkezini yaptığım etkinliklerden (konserler, tiyatrolar vs...) kazandığım parayla yaptık.

1976’da kızım dünyaya geldi. Cengiz’e dedim ki 2 yıl diye geldik, 9 yıl bitti. Ben çocuğum için Adana’ya dönüyorum. 1983’de Adana’ya gelip Kuruköprü’de eczanemi açtım (şimdiki karıncaların yerinde). Çok iş yapmayan kötü bir yerdi. 2 yıldan sonra İsmetpaşa’ya geldim. 1986’dan beri bu taraftayım. Buraya geçeli 17 yıl oldu.

• **Bize eskiden eczacılık nasıldı anlatır mısınız?**

Eski eczacılık maneviyat ve saygınlık anlamında daha doyurucuydu. Size fıkra gibi gelebilir ama Pozantı’da ilk eczaneyi açtığımızda akşamüstü okul çıkışında çocuklar camlarımıza yapıştırdı. İlk defa eczane görmüşler, merak ediyorlar. İçeriye izlerlerdi. Ayakkabılarını, şapkalarını çıkaran hastalarımız çok olurdu.



Eskiden genelde resmi reçeteler yoktu. Yani çok nadir vardı işte defterdarlık gibi... Pozantı'da ilk eczanemizi açtığımızda kitaplar içinde boğulduk teşhisten tedaviye, tedaviden teşhise çok kitap okuduk. Halkımız eczacılara çok güveniyor; biz de bir yanlışı yapmamak için büyük bir özveriyle çok çalıştık.

Hala aynı özveriyle çalışıyorum. Gelen hiçbir reklamı, dergiyi attırmam; gelince okurum. Günceli takip etmek zorundasınız. Antibiyotiklerde 5.kuşağa geçtik düşünsenize. Her gün bir şey değişiyor. Gıda kimyası değişiyor, etkileşmeleri bileceksiniz. Çünkü eczacılık raftan ilaç alıp satmakla olmuyor. Eşinizle, akrabanızla da yürümez bu iş. Ben böyle bir eczacılık tanımıyorum muhakkak hastalarınıza eczacı olduğunuzu ilaçtan sorumlusu olduğunuzu hissettirmelisiniz. Hastanın güvenini kazanırsanız mesleğinize maddi manevi doygunluğa ulaşırsınız. Gençlerden de tek istediğim eczanesinin başında bilfiil durması.

• **Peki şimdi mesleğimizi nasıl değerlendiriyorsunuz?**

Çok sıkıntılı ve zor günler geçiriyoruz. Sorunlar çok. Bürokratlar imzaladıkları sözleşmeleri reddediyorlar. Hergün bir şeyler değişiyor. Dolayısıyla bilimsel kimliğimize, mesleğimize, örgütümüze sahip çıkmalıyız. O kadar büyük bir özveriyle çalışıyorlar ki. Ve maddi açıdan hiçbir kazançları yok. Hepsini kutluyorum ve başarılı buluyorum. Her dönemde kimse kendisi için değil mesleği için çalıştı. Siyaseti karıştırmadan birlikte omuz omuza çalıştılar. Ve biz de örgütümüzü desteklemeliyiz. Birileri yapar düşüncesinde olmamalıyız. Bu konuda ben eczanede değilsem oda dayımdır. Oda yönetiminde aktif olmak istemedim. Eczanemi çok boş bırakmam gerekiyordu. Ailede bir kişi yeterli. Ama her zaman çalışmalara destek verdim. 10 yıla yakındır bölge temsilciliği yapıyorum. Bu görevimi yaparken eczanemi ihmal etmiyorum. Toplantılarımızı öğlen ya da akşam yapıyoruz.

• **Genç meslektaşlarımızla yaptığımız sohbetlerde onları çok umutsuz bulduk. Sizce?**

Ben bu meslekte hiç umudumu kaybetmedim.

Kuruköprü'de eczacılık yaptığımda uyuşturucunun çok sorulduğu bölgeydi. Gündüz gelip uyuşturucu ilaç sanan kişiler akşam tehditle almak isterlerdi. Şampuna şarap sanıp sarılan hastalarla uğraştım. Hatta bir seferinde hasta boş anımda sırtıma tornavida dayayıp ilaç almak istedi. İlaçlar ise karaborsada satılırdı, sürşarj yoktu, muadil ilaç veremiyorduk.. Düşünün ilaçları almak için bankaya para yatırıyorlardık. Firma istediğimiz ilaçların yanında bir sürü tampion ilaç gönderirlerdi. Biz bu günleri atlattık. Zaman zaman hükümetle de sorunlar yaşadık. Ama bilimsel kimliğimize, eczanemize ve en önemlisi örgütümüze sahip çıkarsak neden bizi yok edebilsinler? Doktor istediği kadar reçetesini yazsın, ilaçlarını alamadık-tan ve nasıl kullanacağını bilmedikten sonra ne işe yarar? Biz sağlığın vazgeçilmez son halkasıyız. Ve her ilacın her aşamasından sorumluyuz ve bu aşamalarda da olmalıyız. Eczanelerimizi ticarethane olarak görenler bu konuda başarılı olamayacaklar. Ankara'da sonucunu gördük. İnanır mısınız 21 Aralık eyleminde mahallelerden o kadar çok destek gördüm ki! Herkes Ankara'ya gelmek istedi ve "siz yok olursanız biz de yok oluruz, Allah başımızdan eksik etmesin" dediler. Bu güveni sağlamak için senelerimi verdim. Ben de 3- 5 kalfa ile işimi yürütür, akşam paramı almak için uğrayabilirdim. Ama yapmam çünkü mesleğimi seviyorum. İnanır mısınız evimin telefonunu bilmem ama hastalarımın isimlerini, kullandığı ilaçları unutmam. Ben 17 yıldır bu mahalledeyim. Çocuklar büyüdü, torunları oldu, şimdi onlara hizmet veriyoruz, düşünün. Mahalle eczacısı olmak özveri istiyor. Her an işinizin başında olacaksınız. Belki bunun için mahallemin Güzin Abla'sı oldum.

Genç meslektaşlarımda bazen etik olmayan davranışları olduğunda oluşan sorunları odaya iletmekten çözmeye çalışırım. Ve şunu söylüyorum "ben bu mesleği yıllardır yapıyorum. Maddi ve manevi olarak doydum. Ama bu mesleğin geleceği sizsiniz. Çünkü bu meslekten kazandıklarınızla evleneceksiniz, araba, ev alacaksınız. Eğer bu şekilde davranmaya devam ederseniz kaybeden siz olursunuz."



SAHİBİNİN SESİ



Ecz. Emre ÇOBANOĞLU

• Kendini tanıtır mısın?

21 Şubat 1986 Adana doğumluyum. 2004 yılında Mersin Üniversitesi Eczacılık Fakültesi'ni kazandım. 2008 yılında mezun oldum. Askerliğimi daha yapmadım. Ağustos 2008'de eczanemi açtım.

• Üniversitede ne tür aktivitelerde bulundun?

Öğrenciliğimi aktif olarak geçirmeye özen gösterdim. Öğrenci seminerlerine, T.E.B.'in düzenlemiş olduğu "Sırdaş Eczacı" projesine ve üniversite öğrencilerine yönelik "Farkındayım" projesine katıldım. Hem başarılı hem de sosyal öğrenci arasındaki dengeyi iyi kurmaya çalıştım. Fakülteyi üçüncülükle bitirdim. Öğrenci temsilciliği, fakülte temsilciliği görevlerinde bulundum. TEB'in çatısı altında kurulan Gençlik Komisyonu'nda etkili rol almıştım.

• Aldığın fakülte eğitiminin ne kadarını eczanende kullanabiliyorsun?

Fakültede gösterilen teorik bilgiyi çok fazla pratikte kullanamadım. Farmasötik Kimya, farmakognozi gibi konular çok soyut kalıyor. Kırtasiye işlerinden, mevzuatı takip etmekten hastayı bilgilendirmeye fırsat kalmıyor. Fakültede iken serbest eczacılığı daha farklı düşünüyordum. Aldığımız eğitimle hastayı bilgilendirip, doyuracağımıza inanıyordum. Eczane içerisindeki o atmosferi yakalamak adına yaptığımız staj eğitiminin daha aktif ve uzun zamanlı olması verimliliğimizi arttıracaktır. Mezun olduktan sonra yardımcı eczacılık yaparak bu bocalamamızı daha da aza indirmiş oluruz.

• Örgütümüz hakkındaki düşüncelerin nelerdir?

Adana Eczacı Odası diğerodalara göre daha aktif. Diğer illerdeki meslektaşlarımla konuştuğumda oda-

lar arasındaki fark daha belirgin ortaya çıkıyor. Birlik, beraberlik burada daha fazla. Odamızın Türkiye genelindeki konumu da yadsınamaz.

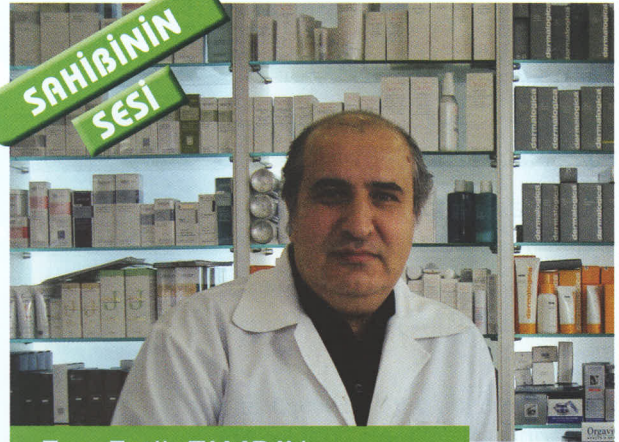
• Eczanende başlıca ne tür sıkıntılarla karşılaşıyorsun?

Sağlık Uygulama Tebliği'nin sürekli değişikliğe uğraması sıkıntı yaratıyor. Hastanın aldığı ilaçla ilgili koşulların daha sonra değişmesi hasta ile karşı karşıya gelmemize neden oluyor. Hasta ile olan iletişimi zedeliyor, güvensizlik yaratıyor.

• İletmek istediğin mesajın var mı?

Mesleğimize, örgütümüze ve sorunlarımıza sahip çıkalım. Bire bir ilişkilerimizi güçlendirelim, birlik ve beraberliğimizi arttıralım.

SAHİBİNİN SESİ



Ecz. Fatih TAMBAY

Ülkemiz üretim gücünü gittikçe kaybediyor. Tüm dünyada yayılan ekonomik krizin yansımalarına çabucak sıyrılan anlayıştan sektörümüz de yeterince nasibini alacak gibi.

Uluslararası paranın acımasız gücünün, tüketim toplumlarında ilacın kontrolünü de ele geçirmeyi hedeflediği apaçık ortada.

Tüketilen ilacın rakamsal olarak çok büyük bir bölümünü alan SGK ile son yaşanan ve eczanelerimizde bizleri her açıdan olumsuz etkileyen gelişmeler gösteriyor ki, gün geçtikçe işimiz daha zor yapılı hale geliyor, mesleki örgütlülüğümüzün gücü sınıyor.

Oysa; ilaca ve tedaviye ulaşmanın gittikçe kolaylaştırıldığı bu zamanda, eczacılık bizler tarafından neredeyse yapılamaz hale gelmekte, bilinçli olarak getirilmektedir.

Ülkemizde 23 bin eczane tarafından sunulan ecza-



cılık hizmetinde eczacı zor bir dönemde önemli bir sınavla karşı karşıyadır. Sınav; ileriki zamanlarda sağlık hizmetleri sunumunda eczanelerin nasıl yapılacağı, eczacının rolünün ne olacağı yönündedir. İçinde bulunduğumuz dönemde belirleyeceğimiz ve uygulayacağımız mesleki ve örgütsel politikalar Türkiye’de eczacılığın ve eczanelerin geleceğini şekillendirecek ve belirleyecektir.

İşte burada esas görev ve sorumluluk; yirmili yaşlarda büyük bir gurur ve onurla;

‘Eczacılık mesleği üyeleri arasına katıldığım bu andan itibaren,

hayatımı insanlık hizmetine vakfedeceğime,

san’atımı hakkaniyetle ve bilgilerimi insanlık aleyhinde kullanmayacağıma,

mesleğim dolayısı ile öğrendiğim sıraları saklayacağıma,

hastanın sağlığını baş kaygım olarak telakki edeceğime,

meslektaşlarıma saygı göstereceğime,

düşkünleri her hususta gözeticeğime ve onlara yardım edeceğime,

din, milliyet, ırk, parti ve sosyal sınıf farklarının vazifemle vicdanım arasında girmesine müsaade etmeyeceğime,

hocalarıma karşı hürmet ve minnettarlığı ömrüm boyunca muhafaza edeceğime,

namusum ve vicdanım üzerine and içerim.’

yeminini ederek kutsal mesleğine başlayan biz eczacılara düşmektedir.

Bugüne kadar yaşadığımız tüm olumsuzlukları, kaygıları bir tarafa bırakarak içimizdeki umudu çoğaltalım ve şimdi şu an neler yapmamız gerektiğini tespit edelim. Öncelikli görevimiz eczacı olarak, insan sağlığı açısından, eczacının; toplum sağlığında her zaman gönüllü ve en güvenilir birer danışman olduğunu, eczanelerimizin; insanlarımıza en yakın sağlık danışma merkezleri olduğunu vurgulamaktır. Eczacılar olarak; eczanelerimizde sağlık hizmeti verirken; sadece hastalıkların tedavisinde değil, sağlıklı yaşamlar oluşturmanın çabası içerisinde de olmamız gerekmektedir. Biliyoruz ki; önümüzdeki zamanlarda tıp ve eczacılıkta, hastalıkların tedavisi kadar sağlıklı

ve kaliteli bir yaşam sürdürebilme çabaları da önem kazanacaktır. Öyle ki artık hastalanmamanın, sağlıklı ve iyi yaşamının kuralları reçetelenecektir!

İşte bu temel düşüncelerle eczanelerimizdeki eczacıyı her anlamda güçlendirirsek, hep sorunlar yerine biraz da “daha iyiyi nasıl yapabiliriz”i konuşup tartışsak ve uygularsak, eczacının temel sağlık hizmetlerinde ne kadar vazgeçilmez olduğu herkes tarafından bir kez daha anlaşılacaktır.

Yurdumuz her köşesinde, insanlarımıza en yakın sağlık danışmanları olarak 7 gün 24 saat sağlık hizmeti veren eczanelerimizde uygulayacağımız iyi eczacılık uygulamaları ve eczanelerimize yapacağımız güncel yatırımlarla eczacının zayıflatılmak istenen gücünün yeniden canlandırılmasını el birliği ile sağlamalıyız. Eczacının, sadece raftan ilaç alıp veren biri değil; sağlıklı yaşamlar sunmada, insanlarımıza en yakın, en kolay ulaşabildikleri, şifanın aydınlık elleri olduklarını hep anlatmalıyız. Anlatılarımız sözle değil, sunduğumuz güçlü eczacılık hizmeti ile olmalıdır. Eksiklerini giderdiğimiz tam donanımlı eczanelerimizde; beyaz önlüklerimizi: eczacılık yeminini hep tekrarlayarak -büyük bir gurur ve onurla- hep beyaz kalmaları için elimizden gelen titizliği göstermeliyiz. İçimizdeki eczacısız eczaneleri, tartışmasız çözümler üreterek ayıklamalıyız.

İnsanlarımızda; ‘Ben ilacımı eczanemden, eczacının kontrolünde güvenerek alıyorum; Eczacım; benim sağlığımı kendi sağlığı kadar önemsiyor, Eczacı; benim sağlıkta danışmanımdır;’ önermelerini pekiştirerek hayata geçirmeliyiz. İnsanların sağlıklarını koşulsuz emanet edip, bütünüyle güvendikleri mesleğimizin kutsallığını bir düşünün!

Eğer bizler mesleğimizi eczacılık yeminini özümseyerek uygularsak; gelecekte Türkiye’de şekillenecek eczacılıkta eczacının gücünü kimse göz ardı edemeyecektir. İnanıyoruz ki toplum sağlığı için harcanan hiçbir emek karşılıksız kalmayacaktır. Bugün kendi eczanelerimizde üstlendiğimiz misyon da budur.

Şubat 2008-ADANA

